

THE OBLIGATION TO RECITE **מאה ברכות** EACH DAY

All the early סידורים starting with the סדר רב עמרם גאון from the 9th Century through the סידור of the אבודרהם from the 14th Century begin by explaining the obligation to recite 100 ברכות each day.

סדר רב עמרם גאון-וסדר תפלות וברכות של שנה כלה ששאלת שהראנו מן השמים ראינו לסדר ולהשיב כמסורת שבידינו כתיקון תנאים ואמוראים, דתניא (מנחות מג:) ר' מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, ובגמרא דארץ ישראל (ירושלמי סוף ברכות) גרסינן הכי: תניא בשם רב מאיר אין לך אדם מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך. אל תקרא מה אלא מאה. ודוד מלך ישראל תקנן, כשהודיעוהו יושבי ירושלים שמתים מישראל מאה בכל יום עמד ותקנן. ונראה שנשתכחו ועמדו תנאים ואמוראים ויסדום.

סידור רש"י-ולכך תקן דוד מלך ישראל כשהודיעוהו יושבי ירושלים שמתים מישראל מאה בני אדם בכל יום, ותקן מאה ברכות דכתיב נאום דוד בן ישי ונאום הגבר הוקם על (שמואל ב', כג', א') על בגמטריא מאה... מחזור ויטרי-ויש אומרים "מה" בגמטריא מאה בא"ת ב"ש, ה"ץ י"ם, שים צ' במקום ה', וי' במקום מ' הרי י"ץ ונמצא "מה" בגמטריא מאה. ורבינו תם פירש דבאותו פסוק כתיב מאה

אותיות וכנגדן חייב אדם לברך ק' ברכות בכל יום. כל בו-וכתב רב אשר ז"ל בא וראה כמה חבב אותנו הקב"ה שצונו לברך מאה ברכות בכל יום כדי שנשתכר אלף זהובים בכל יום כדאמרינן במסכת חולין יצתה בת קול ואמרה כוס של ברכה שוה מ' זהובים, עשרה זהובין לכל ברכה וברכה. ובירושלמי כוס של ברכה צריך הזכרה ומלכות שנאמר (תהילים קמה, א) ארוממך אלקי המלך ואברכה. אבודרהם-עוד יש רמז להם מן הנביאים, שנאמר (מיכה ו, ח) ומה ה' דורש "ממך"-בגמטריא מאה. וגם יש רמז מן הכתובים, שנאמר (תהילים קבת, ד) הנה כי בן יבורך גבר ירא ה'-כלומר, כמנין "כי בן, דהיינו מאה, יברך גבר.

Additional Sources:

בעל הטורים-שמות לח'-כז-מאת האדנים. כנגד מיוסדים על אדני פז (שה"ש ה, טו) וכנגדם תקנו מאה ברכות בכל יום: קיצור שלחן ערוך-סימן ו'-ז. תיב אדם לברך בכל יום מאה ברכות לפחות. ודוד המלך תקן זאת. רמז לדרך, "נאם הנגבר הקם על". "על" - בגמטריא מאה. וסמך מן התורה "ועתה ישראל מה ה' אלהיך

וְכָל מִפְּהַי הָרִי מֵאָהָה. וּמֵאָהָה בְּרָכוֹת שְׁאֵנוּ
וּבְשֶׁפֶת וַיּוֹם טוֹב וּכְן בְּתַעֲנִיּוֹת שְׁחֹסְרִים מִן
מֵאָהָה בְּרָכוֹת מְשָׁלִימִים בְּמֵה שְׁמֻכּוֹנִים
לְבָרְכוֹת הַשְּׁלִיחַ צְבוּר בְּחִזְרַת הַתְּפִלוֹת
וּבְרָכוֹת הַקּוֹרְאִים בְּתוֹרָה וְהַמְּפָטִירִין וְעוֹנִין
אֲחֵרֵיהֶם "אָמֵן", וְגַם בְּבְרָכוֹת הַנְּהַגִּין.

שׂוֹאֵל מֵעַמְּךָ כִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' וְגו', אֵל
תִּקְרָא "מֵהָ" אֶלָּא "מֵאָהָה". הֵן מֵאָהָה בְּרָכוֹת
שֶׁהֵן לִירָאָה אֶת ה' וּלְאֶהְבָּהּ אוֹתוֹ וּלְזַכְרוֹ
תְּמִיד עַל יְדֵי הַבְּרָכוֹת שְׁמֻכּוֹנִין. הַקְּלָלוֹת
שְׁבִמְשִׁנָּה תוֹרָה הֵן צ"ח וּכְתִיב "גַּם כָּל חֲלֵי
מְבָרְכִין בְּכָל יוֹם מְגִנּוֹת עָלֵינוּ לְהַנְצִיל מֵהֵן,

The conclusion one must reach after reviewing the sources is that the basic structure of Jewish liturgy is built around ברכות. That is why the ancient סידורים all begin with the identical ברכה, על נטילת ידיים, פסוקי דזמרא is defined by its opening ברוך שאמר, ברכה and by its concluding ברכה. That is why the מצוה of קריאת מצוה begins with a ברכה and ends with a ברכה. That is why the definition of תפלה is שמונה עשרה (ברכות). And that is why we do not recite any more ברכות after we recite because we want to end our תפלה with the word "שלום." The question we are left with is: why did חז"ל build our תפילות around ברכות? Perhaps the following can help us suggest an answer.

רמב"ם הלכות ברכות פרק א'—ג וכשם שמברכין על ההנייה כך מברכין על כל מצוה ומצוה ואח"כ יעשה אותה, וברכות רבות תקנו חכמים דרך שבת והודיה ודרך בקשה כדי לזכור את הבורא תמיד אע"פ שלא נהנה ולא עשה מצוה... י כל הברכות כולן אף ע"פ שבירך ויצא ידי חובתו מותר לו לברך לאחרים שלא יצאו ידי חובתן כדי להוציאן, חוץ מברכת ההנייה שאין בה מצוה שאינו מברך לאחרים אלא אם כן נהנה עמהן, אבל ברכת ההנייה שיש בה מצוה כגון אכילת מצה בלילי הפסחים וקידוש היום הרי זה מברך לאחרים ואוכלין ושותים אף על פי שאינו אוכל עמהן. יא כל השומע ברכה מן הברכות מתחלתה ועד סופה ונתכוון לצאת בה ידי חובתו יצא ואע"פ שלא ענה אמן...

A possible answer may be that the תפילות and the ברכות were authored at the same time as the concept of a שליח ציבור was developed. Inasmuch as the primary role of the שליח ציבור was to assist those who could not pray on their own, חז"ל needed a legal mechanism by which the שליח ציבור could perform his function. Since the rule already existed that one could fulfill a מצוה through the performance of the מצוה by another person, חז"ל used the concept of ברכות as the mechanism to transfer that rule to the area of תפילות.

TRANSLATION OF SOURCES

סדר רב עמרם גאון-The order of the prayers and the blessings for the whole year about which you asked me that were shown to us by heaven, we saw fit to put them in the same order that was passed on to us as arranged by the Rabbis in the Talmud as we studied in Tractate Menahot, page 33 side 2, Rabbi Mayer said every person is obligated to recite 100 blessings each day. We further studied in the Jerusalem Talmud at the end of Tractate Brachot as follows: It was learned in the name of Rabbi Mayer that you do not have any Jew who does not perform 100 mitzvot each day as it is written in Deutoronomy: And now Israel, what (Hebrew: Mah) does G-d ask of you. Do not read the word as “what” but as 100 (Hebrew: Maeh). King David established the blessings when the citizens of Jerusalem notified him that 100 people per day were dying. It appears that the blessings were forgotten and that the Rabbis in the era of the Talmud re-established the blessings.

סידור רש"י- Therefore King David authored the blessings when the citizens of Jerusalem notified him that 100 people per day were dying. He established 100 blessings as it is written: these are the last words of David. David the son of Jesse said, and the man who was raised up (Hebrew: ul) (Samuel II, Ch. 23, Verse 1.) Up in gematria totals the number 100.

מחזור ויטרי- There are those who say that the Hebrew word “mah” in gematria totals 100 based on the formula of “at-bash” (the first letter of the Hebrew alphabet can be switched with the last letter; the second letter with the next to last letter, etc.) The letter “mem” can be switched with the letter “yud” and the letter “hey” can be switched with the letter “tzadi”. When “yud” replaces “mem” and “tzadi” replaces “yud” the letters total 100 (“tzadi” equals 90 and “yud” equals 10.) Rabenu Tam explained that in the same verse there are 100 letters. For each letter in the verse a person should recite a blessing each day.

כל בו- Rav Asher wrote: come and see how dear we are to G-d that He commanded us to recite 100 blessings per day so that we can earn 1000 gold coins each day. We learned in Tractate Chulin: a voice came from heaven and said that a cup of wine that is used for the Grace After Meals is worth 40 gold coins. This means that every blessing recited during the Grace After Meals earns one 10 gold coins. In the Jerusalem Talmud it is stated: A cup of wine that is used to recite the Grace After Meals needs the mention of G-d's name and that He is King based on a verse in Psalms Chapter 145 Verse 1: I will raise you, G-d The King and bless you.

אבודרהם- There is an additional hint to the need to recite 100 blessings from the Prophets as it is written, Micah, Chapter 6, Verse 8, What does G-d ask of you (Hebrew: mimcha).

TRANSLATION OF SOURCES-2

Mimcha in gematria is 100. And there is a hint to the need to recite 100 blessings from the Scriptures as it is written in Psalms, Chapter 128 Verse 4: Behold, thus shall the man be blessed who fears the Lord (the Hebrew words: ki kain appear in the verse which in gematria total 100). It teaches you that in the number represented by the Hebrew words “ki kain” a person is blessed.

בעל המורים-Exodus Chapter 38 Verse 27- And he put the carrying poles into the rings on the sides of the altar. This meaning of verse is amplified by a verse in the Song of Songs, Chapter 5, Verse 15: His legs are like pillars of marble, set upon sockets of fine gold. And in honor of the sockets, they established the rule to recite 100 Blessings.

קיצור שלחן ערוך- Siman 6-Halacha 7- A person is obligated to recite at least 100 blessings each day. King David established this practice. The following verse is a source for the rule: the last words of the man who was raised up. Up (Hebrew “ul”) in gematria is 100. Further support for the rule can be found in the Torah “And now Israel, what does G-d ask of you but to fear G-d.” Do not read the word as “what” (Hebrew=Mah) but as (Hebrew) Maeh, 100. These are the 100 blessings whose purpose was to arouse fear of G-d, to love G-d and to remember G-d all day by reciting these blessings. There are 98 curses mentioned in the last book of the Chumasch and it is also written: and every illness and every plague, which bring the total number of curses to 100. The 100 blessings that we recite each day protect us against the 100 curses. On the Sabbath, on Yom Tov and on Fast Days, we complete the 100 blessings by concentrating on the blessings that the Prayer Leader recites while repeating the prayers, on the blessings of those that read from the Torah by answering “amen” and by making blessings on matters that bring us pleasure.

רמב"ם הלכות ברכות פרק א'- Just as we make a blessing on matters that give us pleasure so too we make a blessing before performing every mitzvah. Many other blessings were authored for the purpose of delivering praise and thanks so that we may always remember our creator even though we received no pleasure and were not performing any mitzvah. For all blessings, even though you already recited the blessing and completed the task, you are permitted to recite the blessing to help others fulfill their obligation except for blessings on pleasure that have no mitzvah attached to them unless the one making the blessing is also sharing in the pleasure, But blessings on pleasure that are attached to a mitzvah like eating matzoh on the first night of Passover and Kiddush, he can make the blessing and others can fulfill their obligation by listening even if he does not eat with them. Whoever hears a blessing from beginning to end and has in mind to fulfill his obligation while listening fulfills his obligation even if he does not answer “amen.”

SUPPLEMENT

ARE WOMEN OBLIGATED TO RECITE 100 ברכות EACH DAY?

פניני הוראה חיוב מאה ברכות לנשים-

שואלת אשה: האם חייבת לברך מאה ברכות בכל יום? סיבת שאלתה נבעה מכך שבעלה השתתף בשעור בבית הכנסת ושם הם למדו שעל כל אדם לברך מאה ברכות בכל יום על פי הכתוב: "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעימך" אל תקרי "מה", אלא "מאה"! וכשאמר לה זאת, התעוררה השאלה בקרבה, ומה בנוגע אליה, האם גם היא חייבת? כתב מרן הבית יוסף (או"ח סימן מ"ו) רשימה ארוכה של מצוות שונות שבאמצעות קיומן והברכות הפותחות אותן יכול האדם להשלים את מאה הברכות בכל יום, ולמשל קבע, שאדם המתענה וחסרו לו שמונה ברכות מסעודה אחת שאינו סועד ונמצא שאינו מברך אלא 89, יכול להשלים כשיניח ציצית ותפילין בתפילת המנחה ויברך עליהן. לפי זה יוצא שאשה שאינה מתעטפת בטלית ולא מתעטרת בתפילין יש לה חסר של ברכות שלא ניתן לה להשלים, ובעקבות כך כתב להלכה בשו"ת "שבט הלוי" (חלק ה' סימן כ"ג) משמע שלא יתכן לחייב נשים בכך, כשאינן להם אפשרות להשלים את הברכות כפי שישנה אפשרות קלה יותר לאיש בעצם חיוב המצוות הרבות במשך היום. ובמיוחד שמרן הבית יוסף שמצא פתרונות לאדם הן בימי תענית והן ביום שבת ובשאר הימים להשלים מאה ברכות, לא התלבט כלל בשאלה זו לגבי אשה, כיצד היא תשלים את מנין הברכות! ומה עוד שלא מצאנו כלל שהפוסקים דנו בחשבון הברכות לנשים, ולכן קבע שמסתבר שאין הנשים שייכות בכלל החיוב הזה.

לסיכום: נראה בפשטות שהנשים לא נכללות בחיוב אמירת מאה ברכות בכל יום, ולא נמצא חיוב שכזה כלל אצל הפוסקים. וכ"כ כיון שהיא אינה חייבת במצוות עשה כמו ציצית, תפילין וכו' לכן לא ניתן לחייבה בצבירת מנין זה של ברכות.

Reprinted from the CD-ROM Otzar Hahalacha Vehaminhag Version 2